

hurtigt dertil, og ud fra dette, at alle Forhandlinger i Forvejen er ret overflødige, fordi de i Almindelighed ikke er andet end, hvad skal jeg kalde det: Indledning til den Valgkampagne, der skal føres, men sjældent omhandler det rent saglige —, maa jeg sige, at jeg har holdt mig til det saglige og derfor slet ikke behøver Raad af Ministeren. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister vedblivende beklæder sit høje Embede i de nærmeste 2—3 Maaneder, eller om han maaske sidder i flere Aar, men jeg tror ikke, han kommer ud over det Spørgsmaal, som jeg her har berørt — mere har jeg jo ikke gjort. Og naar Ministeren siger, at han ikke vil udtale sig i Øjeblikket, kan jeg forstaa det. Men jeg har kun antydnet, at naar man skal gaa til et stort Laan, er det uheldigt at begynde med smaa Laan og trinvis gaa opad fra 15 til 25 Mill. Kr., maaske endda op til 130 Mill. Kr.

Finansministeren (Bramsnæs): Hvilke Motiver det ærede Medlem har haft til at drage Landmandsbankens Forhold ind i denne Diskussion, kan jeg naturligvis ikke vide. Naar det ærede Medlem siger, at det kun er rent saglige Hensyn, er jeg villig til at tro ham, men det er jo en Kendsgerning, som ingen behøver at være i Tvivl om, at der fra adskillige Sider har været stærke Kræfter i Bevægelse for at bringe hele Landmandsbankspørgsmaalet ind i den nuværende politiske Situation. Det er jo muligt, at det ærede Medlem er ganske ukendt med dette, men saa er der andre, som i hvert Fald ikke er lige saa ukendte dermed, og jeg mener nu, at det bør man ikke gøre, ogsaa af Hensyn til Landmandsbanken. Den har ingen Interesse af, at den uafadelig drøftes i Rigsdagen, at der ikke kan foretages en Sag i Rigsdagen, uden at Landmandsbankspørgsmaalet skal drøftes. Det er ikke paa den Maade, man gavner denne Bank, heller ikke, hvis den skal tænke paa at leve i Fremtiden. Den havde haft meget bedre af at leve i Ro, og de Folk, der for Tiden bestræber sig for at hvirvle Landmandsbanksagen op, gør efter min Mening ikke denne Bank og dens Fremtid nogen Tjeneste. (*Afbrydelse:* Heller ikke Staten). Rimeligvis heller ikke Staten. Det er rigtigt, at Staten har garanteret; det er noget, enhver ved. Staten har garanteret for de Indskud og de Forpligtelser, som Landmandsbanken skal svare til, men der er ingen, som ved, hvad det Beløb er, der

kommer ud af Landmandsbankens Virksomhed som endeligt Tab, som Staten skal garantere for. Hvis det kan lykkes Landmandsbanken, hvad jeg haaber, at arbejde sig ud af de Vanskeligheder, der har været, bliver det Tab, Staten maa tage, mindre, end det nu opføres paa Regnskab. Derfor er der ingen, som for Øjeblikket kan sige, hvad Staten har garanteret i saa Henseende — i og for sig heller ikke, at Beløbet ikke kan blive større. Det kommer an paa, hvordan Bankens Forhold udvikler sig. Derfor forekommer det mig noget mærkeligt, naar det ærede Medlem siger, at man hver Maaned præsenterer Staten en Regning paa 130 Mill. Kr. til Betaling. Det er der slet ikke Tale om; der er Tale om, at Staten en Gang, naar Landmandsbanken endeligt skal udvikles, skal betale det, der er Underskud. Hvor meget det bliver, kan ingen vide noget om i Øjeblikket. Der er med andre Ord ikke skrevet og kan ikke skrives nogen Regning. Derfor har jeg heller ikke ønsket at komme ind paa noget Svar paa de Spørgsmaal, som blev rettet til mig. Jeg havde helst set, at Landmandsbanken ikke var blevet inddraget i denne Diskussion, men det er jeg naturligvis ikke Herre over. Jeg har blot maattet udtrykke mit Syn ogsaa paa det Spørgsmaal, om det er nødvendigt at diskutere Landmandsbanken, hver Gang vi har et eller andet Spørgsmaal fremme i Rigsdagens Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde affholdes i Dag Kl. 3²⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan i Udlandet.

Mødet hævet Kl. 3²⁵.